

ви се изпразни, ще имате копнежъ за велики и свѣтли мисли. Днесъ се търсятъ хора съ празни умове, съ празни сърца, съ празни stomаси и дробове, съ празни каси. Празни отъ какво? Празни отъ стари, нечисти нѣща. Когато лѣкарътъ дойде при нѣкой боленъ, първата му работа е да даде на болния очистително, да изпразни стомаха и чървата му. И природата има опредѣленъ день за изпразване. Разумнитѣ хора трѣбва да изпразватъ съзнанието си. Когато се говори за покаяние, разбираме изпразване на човѣшкото съзнание отъ всичко онова, което му е причинявало болки, страдания, разочарования. Пълнотата на съзнанието, съ която човѣкъ е разполагалъ досега, е била бреме за него. Това бреме трѣбва да падне! Бремето на човѣшкото съзнание индутира наричать карма; освобождаването отъ това бреме, тѣ наричатъ благодать. Само Божията Любовъ е въ сила да освободи човѣка отъ това бреме. Съ товаръ ли, или безъ товаръ е по-добре? Безъ товаръ е по-добре да се живѣе, отколкото съ товаръ. Щомъ е така, за въ бѫдеще човѣкъ нѣма да товари стомаха си толкова много, както днесъ прави. Той ще бѫде като пчела. Ще близне малко медъ и ще се задоволи. Следователно, има начинъ за лесенъ животъ. Той се заключава въ носене на малъкъ товаръ, на малко бреме. Този животъ се отнася до съзнанието на човѣка. Първо той ще го приеме въ съзнанието си, после ще го живѣе вътрешно, а следъ това вече ще го изрази навънъ. Тогава праведнитѣ ще се хранятъ даромъ.

„Като оскърбени, а то винаги сме радостни“. Желая ви отъ днесъ да имате тази радост въ себе си, тази абсолютна вѣра, че Богъ е вложилъ доброто въ васъ! Вѣрвайте и ще имате това благо! Ако искате да бѫдете добри, учени хора — вѣрвайте! Ако искате да бѫдете богати, силни, красиви хора — вѣрвайте! Каквото добро пожелаете — вѣрвайте, че ще го постигнете! Не туряйте никакви прѣчки, никакви граници на Божийтѣ блага и ще ги придобиете!

4. Беседа отъ Учителя, държана на 26 септември, 1927 г.
София. — Изгрѣвъ.